

muligvis vil vise sig ikke at holde Stik — ligesom Valutakonferencen regner med, at dens Forudsætning ikke holder Stik. Vi har jo set den højtærede Statsminister nu i 3 Aar forudsætte, at der vilde blive Balance i Statens Finanser, og lige saa regelmæssigt har vi set de Konservatives Ordfører, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, forudsætte, at det modsatte vilde blive Tilfældet. De Konservative har faaet Ret. Og vi har set den højtærede Statsminister 3 Gange forudsætte, at een Rekonstruktion af Landmandsbanken vilde være tilstrækkelig, og nu har han beredt Sindene paa den fjerde og maaske største og mest skæbnesvangre Rekonstruktion af Landmandsbanken, idet det vistnok kan forudsættes, at den Ordning, vi nu har, ikke vil kunne holde til 1928. Den højtærede Statsminister har saaledes Gang paa Gang vist, at ogsaa han har Forudsætninger, og jeg kunde tænke mig, at hans Forudsætning i dette Tilfælde er den, at Valutakonferencens handelspolitiske Forudsætning ikke viser sig at være af afgørende Betydning. Men jeg betvivler, at denne den højtærede Statsministers Forudsætning vil holde Stik. Hvis den Handelsbalance, som vi har haft i August og September Maaneder med et Underskud paa 30 Mill. Kr. om Maaneden, skulde fortsættes en 6—7—8 Maaneder, tror den højtærede Statsminister saa, at denne Kursegaliseringsfond vil vise sig tilstrækkelig, uden at der træffes yderligere Foranstaltninger? Jeg tror det ikke.

Det ærede Medlem Hr. Rode lovpriiste i Gaar den Pen, der har skrevet Valutakonferencens Betænkning (*Rode*: Et Af-snit af den!) Naa, ikke den hele — ja, saa kan jeg bedre forstaa det, for jeg vil sige, at hvis det første var Meningen, saa ser jeg mig ikke i Stand til at deltage i Beundringen. Jeg beklager, at det ikke er muligt at beundre denne Betænkning. Der er saa lidt i vort offentlige Liv, der indgyder Respekt og Beundring, saa hvis der her havde været en Lejlighed, skulde det have været mig en Glæde at benytte den. Det forekommer mig imidlertid, at der ikke blot paa det Punkt, jeg har berørt, er Modsigelser, som ved en logisk Analyse faar ens logiske Sans til at skribe højt. Det forekommer mig, at det samme er Tilfældet paa andre afgørende Punkter i Betænkningen, f. Eks. naar det hævdes, at bortset fra Kronens Nedgang er vor økonomiske Situation god, og at Landbruget arbejder godt. Naar Landbruget arbejder godt, skyldes det jo netop det Fald i Kronen, som man ser bort fra. Det hævdes

endvidere, at vor økonomiske Situation er god bortset fra Krisetilstanden, at bortset fra Tabene, der skyldes Krisetilstanden, er den lige saa god som i 1913—14. Men er det ikke netop den Krisetilstand, som man ser bort fra, der er Skyld i, at vi i Øjeblikket har en Bolignød, som vi ikke havde i 1913—14, en Arbejdsløshed, som vi heller ikke kendte den Gang, at vort Erhvervsliv er i en Uro, som ikke havde noget Sidestykke den Gang, at vi har haft Landmandsbank- og Bankrekonstruktioner og Fallitter, som vi ikke kendte Mage til den Gang, at vi har en Gæld og en Skattebyrde, imod hvilken den, vi havde i 1913—14, er for intet at regne? Det forekommer mig derfor, at denne Betænkning er et sørgeligt magert Resultat af kompetente Mænds Samarbejde; et Samarbejde af de mest ansete Mænd indenfor de forskellige Erhvervsomraader gennem to Maaneder er resulteret i denne 2½ Sides Betænkning, hvoraf det meste er — maaske velformede — Selvfølgeligheder, men en stor Del, som sagt, positive Urigtigheder.

Med Hensyn til dette Lovforslags Stilling politisk set er jeg ikke i Tvivl om, at den højtærede Regering med Begærlighed griber et saadant Forslag. Det er jo nemlig, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg sagde, for denne Regering ikke blot en Valutaegaliserings- og Stabiliseringsfond, men det er ogsaa en politisk Valgstabiliseringsfond. Den nuværende Regerings politiske Valuta staar ikke i Pari. Den har befundet sig i en stærkt faldende Bevægelse, og jeg kunde tænke mig, at dette Lovforslag, denne Fond, vil hjælpe til at stabilisere de synkende Kurser paa Venstrepartiet, i hvert Fald nogle Maaneder, saaledes at man nogenlunde kan klare Valget. I nogle Maaneder vil der skaffes en midlertidig Ro i vor Valutas Værdsættelse, og denne Ro har mindst lige saa stor politisk som erhvervsøkonomisk Betydning for den højtærede Regering. Den vil af dens tro Tjenere i Pressen blive fremstillet som et Udslag af denne Regerings usædvanlige Handlekraft og som ensbetydende med en virkelig og definitiv Forbedring af den danske Krones Værdi. At Regeringen gennem sin intime Forstaaelse med Nationalbanken muligvis ogsaa paa andre Omraader end de politiske kan høste Fordel af Egaliseringsfonden, er jeg heller ikke blind for. Jeg kunde meget vel tænke mig, at den kommende Administration af denne Fond vilde føle sig tilbøjelig til at dyrke Dollarens Nedregulering med fuld saa stor Forkærlighed som Sterlingens.